

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

19. Et Concilij Constantiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

alióque. Agnovit ergo Rex Gallia, Regiúsque Senatus, posse Imperia à Pontifice transferri, alioquin cur peterent, quæ fieri non possunt? idque ab alijs retrò Pontificibus factum esse professi sunt.

XIX. Anno MCCCCXIV. Inchoatum est Constantiense Concilium, cui interfuere Sigismundus Imperator, quatuor Patriarchæ, Cardinales viginti novem, Archiepiscopi septem & quadraginta, Episcopi centum sexaginta (alij 270.) Prælati & Doctores sexaginta quatuor supra quingentos; taceo promiscuum vulgus, quod ad mille sexaginta pervenisse dicitur. Cæterum in hoc Concilio præcipuas fuisse Gallorum partes & Galli fatentur, Maimburgus præsertim, (a) in magno Schismate Occidentis: & res ipsa loquitur, cum nemo ignoret, quid Univerſitas Parisiensis, ejúsque Cancellarius Joannes Gerson in Concilio præstiterint, à cujus doctrina, calamóque, velut pacis Oraculo Patres pendebant, cui meritò illud Eliæ applices elogium: (b) *Et surrexit Elias quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat.* Episcopi Conventus Parisiensis propositione secundâ dicunt: *Decreta Concilij Constantiensis à Sede Apostolica comprobata, ac totius Ecclesie usu confirmata, atque ab Ecclesia Gallicana Religione perpetuè esse custodita.* At verò nullum Concilium magis, pluribusque exemplis hanc ipsam Pontificis in Reges potestatem ostendit, deciditque, ut ad eò & secum ipsis pugnent, qui Concilium Constantiense miris laudibus extollunt, simulque ab ejus doctrina discedunt; & cum Ecclesia Gallicana, quæ in Concilio sedit, in Concilio dixit, & quam tamen Maimburgus non audit, imò eodem tempore impugnat, laudatque. Concilium ergo Constantiense *Sessione 20.* Friderico Austriae Duci, *in virtute sanctæ Obedientia, & sub pena privationis omnium bonorum Feudalium, quæ ab Ecclesia vel Imperio obtinet, & inhabilitationis suæ, & filiorum suorum ad obtinendum tam feuda, quam officia & Beneficia, & honoris ac fame, & communionis in consilijs Principum mandata, in jura & bona Episcopatus Tridentini invadat.* Et *Sess. 31.* in monitorio contra Comitem virtutum: *Et si prædictas penas interdicti & excommunicationis dictus Fridericus animis sustinuerit induratis, ad omnes alias penas spirituales & temporales procedere valeant.* Et *Sessione 39.* *Si quis in electione metum, vel impressionem aut violentiam intulerit, cujusvisque status vel præminentia fuerit, etiamsi Regali aut Imperiali præfulgeat dignitate, illas penas ipso facto incurrit.*

(a) Maimb. Grand. Schism. d' Occid. præsertim. l. 3. (b) Eccles. c. 48.

quæ in Constitutione Bonifacij VIII, quæ incipit, *Felicitis*, continentur. *Eæ* verd sunt, ut sit infamis, bannitus, intestabilis, nec ad alicujus bona ex testamento, vel ab intestato vocetur: demur cuncta ipsius ædificia in ruinam, nullus ei debita reddere teneatur, & alia, quæ habentur in c. 5. de pen. in 6. Et in Bulla Martini Sess. ult. idem Pontifex sacro approbante Concilio: (a) Volamus, inquit, ac statuimus, ut omnes & singulos hereticos, etiamsi Regali, Regiali, aut aliâ quavis Ecclesiasticâ vel mundana præfulgeant dignitate, auctoritate nostrâ diligenter inquirere studeatis, & per penas excommunicationis, nec non privationis dignitatum, ac etiam bonorum, & dignitatum secularium puniri faciatis, &c. Similia habentur in Constitutione Carolina auctoritate Concilij edita (ut habetur Sess. 19.) quam reperies post acta Concilij, præsertim verò in §. item eadem auctoritate, & §. item dicta Synodus. Habes hic iterum illius Synodi sententiam, quàm Patres Conventus Parisiensis tam impensè dilaudant, quam sanctam & immotam, sempèrque in Gallijs custoditam ac cultam pronuntiant, & cujus decretis Pontificiam potestatem alligatam volunt: & tamen hæc ipsa est, quæ Regibus imperat, quæ Coronis minatur, quæ honores, dignitates, testamenta delinquentibus adimit, quæque omnem potestatem temporalem fidei rebellem compescit, exarmatque. Quid aliud volunt, & quæ alia superest probandi necessitas post tam clarum, evidensque testimonium? Galli erant, qui in hac Synodo sedebant, Galli, qui vota conferebant, Galli, qui primas acies ducebant, Galli denique, qui nullum finem faciunt hujus Synodi laudandæ. Ergo quia sententia, doctrinæque hujus Synodi abscedunt, qualis Maimburgus, eisque similes, nec Galli dici merentur, nec Gallicanæ Ecclesiæ sensus imbuti sunt.

Maimburgus, ut auctoritate & exemplo Concilij se liberet, in libro (b) de magno Schismate Occidentis, dicit: *Concilium rem ausum esse, quæ nullo pacto susineri, excusarique possit, quæq; Principum supremæ Dignitati planè adverteur, nullumque exemplum in quatuor primis Concilijs habeat: & privilegium infallibilitatis à D E O Concilij datum, ad sola fidei dogmata, non ad Regna & Principum dignitates pertinere. Errare ergo Concilium in hac parte potuisse, imò errasse. Hæc Maimburgus, quæ ego verbatim ex Gallico transtuli, ut inconstans hujus auctoris, an- tepsque ingenium videas, & in omnem partem versatile, ut Re-*

Bbbb 3 gibus

(a) V. etiam Sess. 15. & 17. (b) Maimb. grand Schism. d' Occid. l. 6. f. 370.

gibus blandiatur. Concilium Constantiense, ubi contra Pontifices statuere aliquid videbatur, ad Coelum extollit, nec ejus laudandi finem ullum aut exitum reperit. Ubi verò pro Pontifice aliquid & contra Reges decernit, continuò errat Concilium, fallitur Concilium, limites suos & alveum egreditur, non excusari, non sustineri potest. Quis hic non videat, calamum & ingenium Maimburgi non veritati, quæ & una, eadèmq; est, sed adulationi dicarum esse, in personas & obsequium intentæ? Quis verò ferat privatum hunc hominem, nec optimo metallo fufum, tam Sacro Senatui, & ex flore totius Europæ, Galliæque præsertim collecto insultantem, quasi is ea decreverit, *quæ nullo pacto sustineri excusarique possint*, minisq; quàm Maimburgus suæ potestatis limites ac Principum jura cognoverit? Enim verò nimium hic auctor sibi blanditur, si tam Sancto Concilio, & Patribus tantâ virtute ac doctrinâ insignibus non dico se tantum exæquet, sed etiam præponat. Ubi etiam observes, eos, qui tot encomijs Concilia exornant, ac etiam Pontifici præferunt, non ed spectare, ut Concilij subdantur, sed solum ut istorum obtentu, quæ tardissime & raro conveniunt, parata interim Pontificis Imperia deludant, eodèmq; artificio Concilij imponant, si aliquando convenierint. Dicunt enim, aut in ijs, quæ ad fidem non pertinent, errare posse, aut non esse recepta, aut non esse universalia, saltem non constare, aut mille alia, quæ nunquam desunt quærentibus. Ergo obtentu Concilij anarchia & libertas paratur, nullis legibus, nulli Magistratui, nulli obsequio devincta, solâ gubernante voluptate. Sed rem ipsam quod attinet, nolo cum Maimburgo de singulis, quæ objectat, contendere, ea enim aut principium petunt, aut alibi soluta sunt, & infrædibunt. Id solum dico, non jam verti quæstionem, an falli aut non falli Concilium possit? sed quæ in hoc argumento Ecclesiæ Gallicanæ sententia fuerit? eam verò sensisse, etiam Regna & Principatus Pontificum potestati subiacere, testimonio, exemplòque Constantiensis Concilij demonstravimus. Cùm enim hoc Concilium tam severas pœnas Principibus dictaret, cùm dignitatibus, imò Regnis exueret, an Galli Concilio non assidebant? annon primas illi partes agebant? an sua quoque vota non illi conferebant? num Patribus ea decernentibus aut

Gertson,

Gerson, aut Universitatis Parisiensis Legati, aut Gallorum alius obliuctatus est? siue ergo Concilium erraverit, siue expers erroris fuerit, Gallorum ea doctrina & sensus fuit. Erratque Maimburgus, aliisque in errorem inducit, cum jactat, sententiam, quam nos tuemur, Ecclesie Gallicanae adversam esse; qui enim adversa, quam Ecclesia Gallicana, & praecipui illius Doctores in Concilio Oecumenico tam enixe, exemplisque repetitis professi est? An ergo ea solum erit Maimburgo Ecclesia Gallicana, quae Regibus adularur: quae non adularur, non erit? at Ecclesiam non adulatio, sed veritas facit. Et verò neminem credo tam fore imprudentem, qui non malit cum Concilijs Oecumenicis, quam Maimburgo sentire; si enim errare illa, fallique possunt, & aliter quam veritas permittit, scripturas explicare, quanto magis Maimburgus, eique similes? nam & minus periculum, & major errori venia, in ambiguo, incertoque plures, gnarosque viarum elegisse, quos sequaris; quippe & peritissimis potius medicis valetudinem nostram, & versatissimis Gubernatoribus navigationem committimus, quam Unguentario nuper Scholas egresso, & nauclero, marium, ventorumque & stellarum, quae spectari solent, ignaro. At, inquit Maimburgus, *antiqua Concilia, & Papa spiritualibus poenis contenti, temporalibus abstinebant, nec legimus, in Coronas & Regna servasse.* Resp. Pessima semper fuit a negativis argumentatio; quam enim multa hodie, & salubriter fiunt, olim insueta? Olim nulla Antipodum, Americae, Magnetis, & mille medicinarum notitia & usus, quae modò & passim abundant: an ideò nemo hodie in Americam navigabit, quia olim nulla illuc navigatio? nemo contra febres Chinamchinae sumet, quia olim ignota? produntur & crescunt cum morbis, annisque remedia, & quae multis retrò annis aut noxia, aut occulta, nunc aperta & salubria. In ipsa fide, hoc est, anima nostrae Religionis quam multa aut dubia, aut intra velum subducta, nunc in apicem emersere, semper quidem vera, at non semper patentia. Ipse Maimburgus percurrat illa Privilegia, aut, ut vocant, Ecclesiae Gallicanae libertates, quam multa illic inveniet elapsis retrò temporibus non ignota tantum, sed etiam damnata? non ergo sequitur, ut modò non liceant, quae olim usurpata non sunt, mutatà praesertim hominum, temporumque

conditione. Olim uni aut summum duobus Principibus totus Orbis Oriens, Occidensque parebat, quæ ergo Pontificum imprudentia fuisset, cum ipsi inermes, nudique potentia essent, aggregandi tam potentes, & poenas vibrare, quas nec accipere Principes vellent, nec exequi ipsi possent? Deinde, major olim sacrarum poenarum reverentia & metus erat, ut adeo nec temporalibus uti oporteret. Audi Arcadium Imperatorem, quam modestè, demissèque intentatas ab Innocentio Pontifice censuras sic deprecatus: *Omnino o Pontifex DEI ne quidquam eorum, quæ in Legatos audacter perpetrata sunt, sciente me factum est. Nobis ergo placet Paterna humanitas tua, neque deferas nos expertes mysteriorum Sacrorum. Tunc etiam filiam tuam Eudoxiam, quæ peccaverit, ultus sum, quæ etiam ex his gravissimo morbo correpta seculo decumbit. Ne igitur sapius poenas sumas o Reverendissime Pater: ubi autem erit poenitentia bonum, nisi, qui poeniteat, veniam consequatur? Igitur si nos quidem ex poenitentibus non essemus, merito aditus ad veniam clauderetur.* (a) De Theodosio Imperatore audi S. Ambrosium: (b) *stravit omne, quo utebatur, insigne Regium: desivit in Ecclesia publice peccatum suum, quod ei aliorum fraude obrepserat; gemitu & lachrymis oravit veniam. Quod privati erubescunt, non erubuit Imperator publice agere poenitentiam, neque postea ullus dies fuit, quo non illum doleret errorem. Si ergo Arcadium & Theodosium Principes imitarentur, pari in Sacra & Sacerdotes reverentia, nihil opus temporalibus poenis, sacræ sufficerent; nunc vero ubi parvus aut nullus sacrarum sensus, & solæ dignitates ac Coronæ in pretio & cura sunt, æternorum neglectu; quid aliud superest, quam ut fatali somno abrumpendo (quo plerique tenentur) ea applicentur, quæ cum magis doleant, magis excitant, sanantque; nam si censuris semper pugnatum esset, quando Frederici, Henrici, alijque ad mentem rediissent? Ergo ut præmia, quibus bene meritos Ecclesia muneratur, si sacræ tantum & spiritualia essent, parum animos excitarent, ita & poenæ parum compercerent. Cælum ergo terræ miscendum, & spes, metusque utroque temperanda.*

XX. Anno MCCCXI. Viennæ in Gallijs Concilium Universale celebratum est, aderantque Galliæ, Angliæ, & Arragoniæ Reges, Patriarchæ, Alexandrinus & Antiochenus, Episcopi centum

(a) V. Glyc. anal. p. 4. & Baron. ad ann. 407. (b) S. Ambr. orat. in fun. Theod.